

paa de ere skrevne, gaa i Papirkurven og ikke ofre mere paa denne Sag. Jeg synes, at det vilde have været fornuftigere, om den ærede Ordfører havde stillet sig paa samme Maade, som Direktionen for Carlsbergfondet. Jeg tillod mig at rette et Spørgsmaal til den ærede Minister, men jeg tror ikke, at jeg fik noget Svar derpaa, det var nemlig dette mærkelige Fund, at Ole Olufsen skulde have opdaget to gammelpersiske Sprog, som han har taget med sig hjem. Jeg vilde have haft Oplysninger om, hvad det er for Sprog, thi jeg har en meget stærk Mistanke om, at det slet ikke forholder sig rigtigt. Jeg skal citere, hvad der staar i Anmærkningerne til Finansloven, der staar udtrykkelig, at han har hjem med sig to opdagede gammelpersiske Sprog. Jeg troede, at den ærede Minister vilde have givet os oplysende Forklaringer om denne Sag. Det er beklageligt, at den virkelige Kultusminister ikke er til Stede, han havde naturligvis været i Stand til at give mere udtømmende videnskabelig Forklaring om denne Sag. Efter de Oplysninger, der ere blevne meddelte mig, forholder det sig paa den Maade, at de gammelpersiske Sprog, det er nyersisk Sprog, og dernæst er det slet ikke nogen stor Opdagelse, fordi man havde kendt disse to nyersiske Sprog længe før Olufsen rejste derned. Det synes altsaa, at man her køber Katten i Sækken, giver Bevillinger til noget, man slet ikke kender noget til, at man under helt falske Forudsætninger og Foregivender for os gaar med til at binde Staten til at yde saa store Beløb. Jeg synes, som det ærede Medlem for Assens sagde, at Folketinget bliver ofte taget ved Næsen, og det er Finansudvalgets Skyld, sagde han. Jeg synes, at han faar Ret ved denne Lejlighed. Jeg vilde ønske, at denne Sag nu maatte blive stemt ud af Finansloven, og at vi saa endelig maatte faa Fred for de stadige Prellerier om Penge, som vi have haft angaaende dette Spørgsmaal.

Ordføreren (J. C. Christensen): Det ærede Medlem sagde angaaende Kirken i Aarhus, at der ikke var nogen Trang til den, han anførte, at der var tre Kirker til 48,000 Mennesker, altsaa 16,000 til hver Kirke. Men det er slet ikke det, der ligger oplyst for os, thi det vidste vi meget vel, at der var tre Kirker. Det, der ligger oplyst for os, er, at Domsognet, hvor Bebyggelsen navnlig er foregaaet, altsaa den nordre Side af Aarhus, har 25,000 Mennesker. Det er der, Kirken skal bygges, det

kan lidet nytte, at de ovre i den anden Side af Byen ikke have saa mange. Saa talte det ærede Medlem om, at Præsterne i Aarhus ikke vilde begrave Folk om Søndagen, det kan godt være, at Præsterne i Aarhus — det kender jeg ikke noget til — opræde mindre rigtigt i denne Henseende, men det kan dog ikke være nogen Motivering til at nægte Kirken. Hvis der er noget i Vejen, maa det ærede Medlem henvende sig til Kultusministeriet og se at faa Sagen i Orden. Det kan godt være, at der er noget at klage over, det skal jeg ikke udtale mig om, men det er — synes mig — ikke nogen Motivering til at nægte Kirken. — Saa talte det ærede Medlem om de 300 Kr. vedrørende Blindehjemmet paa Refsnæs. Han sagde, at det var et inhumant Standpunkt, vi stillede os paa, at nægte Beløbet. Der er slet ikke Tale om Humanitet eller Inhumanitet. Her er Tale om, hvorvidt man ubeset vil gaa til Udarbejdelsen af Planer til Blindehjemmet paa Refsnæs, uden at man ved, hvad der egentlig ligger bagved. Der er det ærede Medlem parat. Hvis Tinget havde fulgt det ærede Medlem, var det blevet vedtaget uden nærmere Undersøgelser; naar Tinget har fulgt Flertallet, opnaa vi at faa en nærmere Undersøgelse af Sagen, inden vi gaa ind paa Planen. Dette synes mig ikke at være et Spørgsmaal om Humanitet eller ikke, men derimod, om det er fornuftigt uden videre og ubeset at gaa ind paa den Slags Ting.

Med Hensyn til Carlsbergfondets Stilling til Trykning af Premierløjtnant Olufsens Arbejde, naar det er færdigt, ser jeg ikke, at de Ord, det ærede Medlem oplæste, siger synderlig andet, end hvad Bestyrelsen maatte sige. Det er klart nok, at Bestyrelsen ikke kan udtale sig om Materialets videnskabelige Værdi, for det foreligger, men de andre, der have udtalt sig, ere de Videnskabsmænd, der have undersøgt Materialet, nemlig Adam Poulsen, Professor Valdemar Schmidt og Professor Warming, og deres Erklæring ligger for os. Det kan aldrig være Finansudvalgets eller Folketingets Sag, naar der er Tale om denne Sag, at kræve alle Materialerne op og undersøge dem selv, vi ere ikke Videnskabsmænd og udgive os ikke for det. At det ærede Medlem selv vilde have gjort det for ikke at blive taget ved Næsen, det er en Ting for sig, han maa jo have de Kvalifikationer, der kræves for at sætte sig ind i disse Sager. Disse Videnskabsmænds Erklæring foreligger for os, og dem tage vi Hensyn til, det mene vi er nok; men